

og jeg skal derfor komme tilbage dertil. Loven om Haandværks- og Fabrikdrift indeholder i § 28. den Bestemmelse: „Nedsætter en Haandværker sig nærmere en Kjøbstad end $\frac{1}{4}$ Mil fra sammes Aeltorv, kan vedkommende communale Myndighed efter de for samme gjældende Regler paaligne ham Næringsstat, som indbetales i Kæmmerkasen.“ Igjennem denne Bestemmelse har man søgt at give Kjøbstæderne en Betryggelse derved, at naar den Paagjældende boer saa tæt udenfor Byen, om end ikke paa dens Grund, skal han svare Næringsstat til Byen; men naar man hæver den foreslaæede Classestat, vil Bestatningen af de paa Landets Grund Boende falde bort. Hvad der kan gøres gjældende med Hensyn til en Indkomststat eller en Formue- og Leilighedsstat, kan ikke gøres gjældende med Hensyn til Næringsstaten, da de hvile paa forskjellige Principer, og det er derfor farligt blot at gaae ud fra almindelige Betragtninger og ikke tage Hensyn til alle de bestaaende Forhold. En æret Rigsdagsmand (Scherftig) har gjort den Indvending imod Classestatten, at den udredes for Lods, men Eiendomsbesidderne udrede jo ogsaa Skatter for Lods, nemlig dem, der lignedes paa Eiendommene, og siden efter maade de dog deeltage i Indkomststaten.

Naar en æret Rigsdagsmand (Klein), som forvrigt sjældent pleier at tage fejl med Hensyn til sin Opfattelse af factiske Forhold, har ytret, at saaledes, som Forholdene nu ere, skulde man ikke mere end paa eet Sted kunne ansætte Foll til Formue- og Leilighedsstat, skal jeg bemærke, at der vist er Mange her i denne Forsamling, hvis Komme har følt, at de kunne sættes i

Stat paa to Steder. Endnu skal jeg kun tilføje, at dersom man beholder Nærings- eller Classestatten, kan jeg ikke skjønne andet, end at det, naar der med Hensyn til Næringsstattsens Udredelse findes saadanne særlige Omstændigheder Sted som de, der ere omtalte i den fornævnte § 28 i Næringsloven, kan være uden Betænkelse at gaae ind paa en Bestemmelse, hvorefter Næringsstaten for dem, der drive Næring i selve Byen, men boe udenfor den, blev fastsat til et vist bestemt Beløb, imod at de fritoges for endeel andre communale Skatter.

Mange Punkter ere blevne fremdragne under denne Forhandling, men naar jeg ikke nærmere omtaler dem, er det ikke fordi jeg jo anerkjender, at de kunne give Anledning til vigtige og grundede Betragtninger; men een Ting troer jeg dog at burde fralægge mig, den nemlig: at jeg i denne Lov skulde have gjort mig Flid for at samle Skjgesiderne ved Formue- og Leilighedsstaten paa den ene Side og Indkomststaten paa den anden, men derimod holdt alle Hørsiderne horte; det er virkelig ikke nogen billig Bedømmelse af det nærværende Lovudkast. Det er langtfra, at jeg har flagret omkring og kun udsuget Giften fra de forskjellige Skattesystemer, for at fylde den i eet Bæger og rælle det til det ærede Thing; jeg haaber derimod, at Lovudkastet vil efterlade sig en sødlig Smag uden forbærlige Virkninger for det ærede Things Sundhed, hvis det modtager det som et alvorligt Forsøg paa at komme Anskuelse, der i dette Thing have gjort sig gjældende, imøde.